

NU

Redaktør:
Peter Hagmund, 65 45 51 61
peh@fyens.dk

Souschef:
Lene Kryger, 65 45 51 65,
kryger@fyens.dk

Journalister:
Maja Julskjær, 65 45 51 67,
mefj@fyens.dk
Simon Staun, 65 45 51 60,
sim@fyens.dk
Morten Vilsbæk, 65 45 51 68,
mvi@fyens.dk

John Borgkilde, 65 45 51 83,
jbo@fyens.dk
Malene Birkelund, 65 45 51 82,
mal@fyens.dk

NU-listen: Pia Skarnvad
Telefontid: man-fre: 9-12,
65 45 51 69,
kulturlister@fyens.dk

Redigeret af:
Jesper Friesmand

- Galschiøt er en ener i Danmark

■ Som det første museum inviterer Randers Kunstmuseum Jens Galschiøt indenfor

De har fået folk til at standse på gaden i Hong Kong, Mexico og København, så det er ikke mærkeligt, at de virker på samme måde for den mand, som tilfældigvis har løftet blikket mod en skulptur, der er flyttet midlertidigt ind midt i Randers.

Han taber både mund og tid. Læser på skiltet og træder et par skridt tilbage for at få alle de mange meter med.

Og sådan skal det være, hvis man spørger inspektør Lise Jeppesen fra Randers Kunstmuseum.

- Kunst må gerne ville mere end sig selv, siger hun, der fra 1. juni bliver stedets direktør.

Allerede nu har hun gjort noget, som ingen anden museumschef hidtil har villet.

Hun har inviteret Jens Galschiøt indenfor og installeret hans store bronzefigurer få meter fra værker af ubestridte spidser som Anna og Michael Ancher, museets store Sven Dalsgaard-samling, Johannes Larsens svaner og Adam Fischers kubistiske "Danserinde" fra 1917.

Der er gjort plads til Galschiøts politiske budskaber i tre rum, og væggene er malet sorte. Her kan man blandt andet finde en enkelt udgave af "Min Indre Svinehund" og "Skamstøtten", som gav Jens Galschiøt verdensberømmelse i form af avisomtaler i tusindvis, og som ifølge Lise Jeppesen var det værk, der løftede ham op i kategorien "verdenskunstner".

- Det er ikke til at komme uden om, at Jens Galschiøts kunst er drøninteressant.

”Vi ser det som en opgave at gå til kanten, men med denne udstilling sprænger vi rammerne mere, end vi før har gjort.

Lise Jeppesen, direktør, Randers Kunstmuseum - fra 1. juni

Han er en ener på den danske kunstscene, siger Lise Jeppesen.

Kunst i folkets hus

Randers Kunstmuseum befinder sig på 2. sal af byens kulturhus. Nedenunder er egnsmuseum, bibliotek og en café, og det er med til at legalisere udstillingen, medgiver Lise Jeppesen. Det er folkets hus. Alligevel undrer det hende, at andre museer ikke før har inviteret Galschiøt ind.

- Museers opgave er ikke alene at formidle æstetik. Vores opgave er i lige så høj grad at være etiske, siger hun, der ruller hele historien ud ved at afspille videooptagelser fra Galschiøts happenings og installere en del af de ikoner, som kunstneren er inspireret af, når han arbejder på sit værksted hjemme i Næsby.

- Hvis du lægger mærke til det, så bruger Galschiøt samme greb, som man oplever i kirkekunst. Værkerne er iscenesat, og de har den samme stærke appel, som når man hører orglet spille, og det er ikke spor mærkeligt, for han er meget inspireret af religiøs kunst, siger Lise Jeppesen.

Det første møde

Første gang, Lise Jeppesen blev konfronteret direkte med Jens Galschiøts værker, var på Institut for Æstetiske Fag på Aarhus Universitet, hvor hun læste kunsthistorie.

En del af de udhungrede drengeskikkelser fra værket "Hungermarchen" var stillet op, og for Lise Jeppesen blev det et klart modtryk til den skønhed, der ellers fik megen opmærksomhed på instituttet.

- Det gik op for mig, at uanset om man er enig med Galschiøt eller ej, kan man ikke undgå at blive rørt af hans værker og tage stilling til dem, siger hun.

De sultne drenge er også med i Randers, hvor hun har

valgt at foretage et rent politisk snit gennem kunstnerens arbejde gennem mere end 20 år, og derfor har hun end ikke skelet til den lokalpolitiske debat om H.C. Andersen, der finder i Odense, selv om hun ved, den fylder meget.

Det tætteste, udstillingen i Randers kommer på H.C. Andersen, er et eksemplar af figuren "Den lille pige med mobiltelefonen", som er placeret i udstillingens ene ende.

Om at gå til kanten

Det er ikke første gang, Randers Kunstmuseum inviterer en kontroversiel kunstner indenfor, og det bliver heller ikke sidste.

Når Kunstrådet afviser at støtte Galschiøt-udstillingen økonomisk med den begrundelse, at udstillingen ikke er "kunstfaglig eller kunstnerisk interessant", ansporer det bare den kommende direktør yderligere.

Så kan hun godt blive trodsig, siger hun, der ikke ønsker et museum, der svæver som en finkulturel perle øverst oppe i kulturhuset.

- Vi ser det som en opgave at gå til kanten, men med denne udstilling sprænger vi rammerne mere, end vi før har gjort. Hver gang er det ud fra samme ønske om at brede kunsten ud til folk, siger Lise Jeppesen, der altid grundlæggende har interesseret sig for, hvad der er kunst, og hvad der ikke er.

Og som ikke ligger søvnløs over, hvordan museets besøgende tager imod udstillingen.

- Vi sørger altid for, at der er noget for alle, og vi plejer at få pænt med besøgende. Selvfølgelig vil der være nogle, der ikke kan lide denne udstilling, men for dem, der ikke bryder sig om politisk kunst, kommer der en guldalderudstilling i august, siger hun.

Af Malene Birkelund
mal@fyens.dk

■ Fra nogle af kritikerne af de monumentale værker har Lise Jeppesen hørt, at Galschiøts værker ikke fungerer, fordi den er alt for "umiddelbar aflæselig". - Men prøv en gang at overveje, hvis det modsatte så skulle være udtryk for god kunst: Skal den så være så svært tilgængelig som mulig for at være god? Det giver jo ingen mening, siger hun.